

Wiadomość Tygodnia

WSPIERAJMY ZAKONY KLAUZUROWE

Nawiązując do obchodzonego 21 listopada w liturgii wspomnienia Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny papież zaangażował o wsparcie dla zakonów klauzurowych. Jest wśród nich także gnieźnieńska wspólnota sióstr karmelitanek bosych, obeca w archidiecezji gnieźnieńskiej od 1995 roku.

„Dzisiaj, we wspomnienie liturgiczne Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny w świątyni, obchodzimy Dzień pro Orantibus, poświęcony pamięci wspólnot zakonnych klauzurowych. Jest to najważniejsza okazja, by podziękować Panu za dar wielu osób, które w klasztorach i eremach poświęcają się całkowicie Bogu na modlitwie, w milczeniu i w ukryciu. Niech tym wspólnotom nie zabraknie miłości, bliskości, a także wsparcia materialnego całego Kościoła!” – mówił papież.

Karmelitanki o sobie

Gnieźnieński Karmel wywodzi się ze wspólnoty w Trzszczyńce k. Bydgoszczy, która na prośbę Prymasa Polski kard. Józefa Glempa podjęła się budowy klasztoru w Gnieźnie. Pierwsze siostry zamieszkały w nim 30 czerwca 1995 roku. Święta Rodzina z Nazaretu: Jezus, Maryja i Józef są szczególnymi patronami naszego gnieźnieńskiego Karmelu, a tajemnica ich wspólnoty jest dla nas wezwaniem i ożywia naszą modlitwę w intencji rodzin. Miłość, aby była piękna musi być zaszczerpiona w sercach ludzkich przez Ducha Świętego. Tak właśnie jest,

gdy chodzi o Jezusa, Maryję i Józefa. Piękna miłość, opiewana w Pieśni nad Pieśniami, stała się ich udziałem na samym progu Nowego Przymierza.

Nasza wspólnota zakonna wyrasta z duchowych źródeł monastycyzmu wschodniego. Żyjemy Regułą pierwotną mnichów z Góry Karmel w Palestynie, która w tradycji biblijnej jest związana z postacią proroka Eliasza. Jak oni, oddane szczególnej miłości i czci Matki Bożej, jesteśmy częścią karmelitańskiej rodziny zakonnej. Św. Teresa od Jezusa, odpowiadając na szczególne potrzeby Kościoła, rozdartego w swej jedności w okresie Reformacji, odkryła na nowo całe bogactwo charyzmatu karmelitańskiego, odnowiła Zakon i wyznaczyła apostołski cel modlitwie i kontemplacyjnemu życiu karmelitanek bosych. Modlitwa przenika całe życie, aby chodzić w obecności żyjącego Boga, nieustannie poszukując zjednoczenia z Nim w wierze, nadziei i miłości.

Życie we wspólnocie

Karmelitanki bose prowadzą życie kontemplacyjno-eklezyjalne, w harmonii między samotnością i milczeniem a komunią sióstrzaną, w małej rodzinie, której najwyższą normą życia jest wzajemna miłość. Św. Teresa ograniczyła liczbę sióstr do 21, aby możliwe było tworzenie głębokich więzi i życie w przyjaźni: „Tutaj wszystkie powinny być z sobą w przyjaźni, wszystkie

powinny na równi siebie miłować, wszystkie wzajemnie siebie cenić i wzajemnie się wspomagać” (D 4,7). Píše również o życiu wspólnotowym: „Wielkie to nieszczęście dla duszy być pozostawioną samej sobie wśród tylu niebezpieczeństw. Z tego powodu radziłabym każdemu, kto się oddaje modlitwie wewnętrznej, aby zwłaszcza z początku starał się o przyjaźń i towarzysztwo z takimi, którzy podobnie ćwiczą się w rozmyślaniu. Jest to rzecz w największym stopniu pożyteczna, choćby tylko dlatego, że wtedy jeden drugiego modlitwą swoją wspomaga” (Ż 7, 20).

Mała droga św. Teresy z Lisieux

W sposób szczególny jest nam bliska św. Teresa od Dzieciątka Jezus i światło „małej drogi duchowego dzieciństwa”. Tere-

sa w ukryciu Karmelu przeżywała wielką przygodę chrześcijańskiego doświadczenia i przypominała, że to właśnie w słabości człowieka Bóg dokonuje swoich cudów. „Aby kochać Jezusa, to im jesteśmy słabsi, tym bardziej jesteśmy gotowi na działanie tej Miłości, co pochłania i przemienia. Jakkolwiek daleko byśmy byli, Jezus sam po nas przyjdzie, przemieni nas w płomień miłości. Jezus nie domaga się wielkich czynów, nie potrzebuje naszych dzieł, lecz jedynie miłości. Jest spragniony miłości”. Święci Teresa od Jezusa, Jan od Krzyża, Teresa od Dzieciątka Jezus i inni święci Karmelu, dzieląc się swoim doświadczeniem na temat modlitwy, nieustannie nas inspirują i umacniają w wędrówce na szczyt góry, którą jest Chrystus.

Za: www.archidiecezja.pl

Wiadomości krajowe

ZAKOŃCZENIE JUBILEUSZU 750-LECIA ŚMIERCI BŁ. SALOMEI

20 listopada zakończyły się w kościele św. Andrzeja Apostoła w Krakowie, u sióstr klarysek, uroczyste obchody Jubileuszowego Roku bł. Salomei, pierwszej polskiej klaryski z okazji 750. rocznicy jej śmierci. To były szczególne dni, do których prowadziła wyjątkowa, tzw. Nowenna Miesiący (luty – październik 2018 r.) oraz już bezpośrednio, bo 9-dniowe przygotowanie w czasie, którego homilie głosił o. Rafał Antoszcuk OFMConv. W te, tak różnorodne dni, gromadziła nas wokół Jezusa Chrystusa osoba bł. Salomei, księżniczka – z rodu Piastów, która zdecydowała się odrzucić koronę królewską i wybrała ubóstwo idąc śladem św. Franciszka i św. Klary, stając się pierwszą polską klaryską. Uczyliśmy się od niej, przede wszystkim jak odpowiedzieć na Miłość, w sposób całkowity, pełny oddania i rezygnacji z siebie. Do przeżywania tego czasu zostały zaproszone różne wspólnoty i grupy osób, między innymi: młodzież, rodziny, klerycy, duszpasterstwo trzeźwości, Skauci Europy, nauczyciele, katecheci. Modlitwa tych miesięcy i dni ogarniała całą naszą Ojczyznę w 100. Rocznicę Odzyskania Niepodległości. Centralne obchody Roku Jubileuszowego bł. Salomei objęły trzy dni 18-19-20 XI 2018 r.

18 XI 2018 r. – **Wigilia Uroczystości bł. Salomei** – tego dnia Mszę św. sprawował J.E. Abp Marek Jędraszewski. W **wyglószonej homilii** abp Marek Jędraszewski wyjaśnił, że kapłaństwo Chrystusa radykalnie różni się od kapłaństwa Starego Przymierza i od ofiar składanych ze zwierząt.

– Łała się krew ofiar, ale przecież ta krew nie łamała przepaści, jaka zaistniała między Bogiem a ludźmi na skutek

grzechu Adama i wszystkich grzechów ludzkości. Trzeba było dopiero ofiary Jezusa Chrystusa.

W dalszych słowach metropolita wyjaśnił, że wyrzeczenia podejmowane przez bł. Salomeę nierzadko przerażały tych, którzy na nie patrzyli. A ona robiła to dla dobra Kościoła, dla jego odrodzenia i wzrostu.

– Historia człowieka związanego z krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa objawiła swe niezwykle piękno w życiu bł. Salomei, piastowskiej księżniczki.

Arcybiskup przypomniał, że Salomea została poświęcona węgierskiemu księciu Kolomanowi. Razem postanowili żyć w dziewictwie. Razem także przebywali w więzieniu za sprawą księcia Rusi. Arcybiskup wspominał jej osobistą pobożność. Jej pragnienie, by być blisko Chrystusa ukrzyżowanego. Jej modlitwę, czuwania, posty. W takim duchu wychowywała także swą krewną, późniejszą św. Kingę. Po śmierci męża Salomea uznała, że pora wracać do ojczyznej ziemi – nie jako królowa, ale jako mniszka.

– Stąd jej śluby, które złożyła w Sandomierzu w 1245 roku i welon zakonny otrzymany z rąk biskupa krakowskiego Jana Prandoty. (...) Mimo pochodzenia książęcego nie była księżką swojego zakonu. (...) Ale była zatroskana o to, aby jej współsiostry miały zapewniony taki byt od strony materialnej, by ich życie mogło być całkowicie złączone z Chrystusem cierpiącym na krzyżu.

W tym duchu także sformułowała swój testament, kiedy umierała 750 lat temu.

Na zakończenie metropolita wspominał także słowa Jana Pawła II wypowiedziane pod Wielką Krokwią, w których papież upominał się o nieustanne trwanie na ziemiach polskich krzyża.

– Znak zbawienia i ogromnej ufności, że przez ten znak dojdziemy do zbawienia wiecznego. (...) Ale dostąpimy zbawienia przez krzyż jeśli on będzie królował w naszych sercach. Znak miłości ofiarnej, do końca i ponad wszystko. Miłości, która daje życie. Miłości, której będziemy doświadczać za chwilę podczas przenajświętszej Eucharystii. Niech bł. Salomea wybłaga dla nas łaskę takiego trwania przy krzyżu, który daje moc zwyciężania tego wszystkiego, co jest ze świata i co chciałoby nas z nadziei zwycięstwa odrzeć. – powiedział w homilii metropolita krakowski. W Eucharystii uczestniczył również Prezydent RP Andrzej Duda z Małżonką oraz Rodzicami.

19 XI 2018 r. – **Uroczystość bł. Salomei** – Mszy św. przewodniczył o. bp. Damian Muskus OFM, który zaznaczył, że *w czasach, gdy wszystko wydaje się na sprzedaż, nawet więzi z najbliższymi, ludzkie relacje i uczucia, Salomea przypomina, że miłość nie jest na pokaz. Bł. Salomea jest także przykładem miłości, która rozkwita w ukryciu. Tak, jak życie sióstr, które głoszą Jezusa nie słowami, ale milczeniem, nie świadectwem, które można oglądać, ale życiem ukrytym, nie czynami na pokaz, ale cichą pracą i modlitwą.*

Dzień 20 XI 2018 r. zgromadził nas na dziękczynieniu za życie, powołanie i świętość bł. Salomei, pierwszej polskiej klaryski. Mszy św. przewodniczył Pro-

wincjał franciszkanów o. Marian Gołąb OFMConv, który w homilii powiedział: *Minęło 750-lat od śmierci bł. Salomei, a ona wciąż żyje w naszych sercach i umysłach (...) ponieważ zainwestowała swoje życie w słowa, które nie przeminają, w Słowo Boże. Chcemy uczyć*

się od niej słuchać Słowo Boże, rozważać je, mieć otwarte uszy na głos Słowa Bożego. Niech to jedno pozostanie z tej uroczystości – pragnienie, aby wstąpić się w Słowo, aby zainwestować w to co nie przemina. Eucharystię tego dnia sprawowało 13 kapłanów: diecezjalnych

i zakonnych reprezentujących różne zgromadzenia.

Siostry Klaryski
 Kościół św. Andrzeja Ap. w Krakowie
 ul. Grodzka 54
 Za: www.klaryski.pl

„FRANCISZKU IDŹ ODBUDUJ MÓJ KOŚCIÓŁ” ZAKOŃCZYŁY SIĘ REKOLEKCJE DLA BISKUPÓW

Przywołaniem nazwisk zmarłych polskich biskupów od czasu II wojny światowej i modlitwą za nich zakończyły się czterodniowe rekolekcje Episkopatu Polski na Jasnej Górze. Tegoroczne dni skupienia miały charakter bardzo „franciszkański”, bo medytacje oparte były o posługę i pisma Biedaczyny z Asyżu a rekolekcje głosił franciszkanin, o. Ernest Siekierka. Zdaniem kard. Kazimierza Nycza, były to najlepsze rekolekcje, w jakich uczestniczył od 30 lat.

Podczas ośmiu konferencji biskupi rozważali m.in. modlitwę św. Franciszka przed krzyżem z San Damiano, jego Testament, napomnienia oraz refleksje dotyczące szacunku do kapłaństwa i radości. Przewodniczący Episkopatu abp Stanisław Gądecki podkreślił, że streszczeniem nauk mogą być słowa: Franciszku idź odbuduj mój Kościół. – Chodziło wtedy o odbudowę zrujnowanego duchowo Kościoła rzymskiego, które my przyjmujemy jako wezwanie skierowane do każdego z biskupów diecezjalnych. „Idź, odbuduj mój Kościół”. Nie Kościół biskupa, tylko Kościół Chrystusa – powiedział metropolita poznański.

Abp Stanisław Budzik zauważył, że spotkanie z postacią św. Franciszka było dla biskupów jeszcze większą mobilizacją do modlitwy za papieża Franciszka i również przypomnieniem jego nauczania. – Oczywiście modlimy się za niego, wspieramy go. Gesty, które on czyni są bardzo przemawiające, idące na cały świat i znajdujące posłuch u wielu ludzi, którzy może byli dotąd daleko w Kościele. Dla nas jest to także okazja do rachunku sumienia – powiedział metropolita lubelski.

Dla kard. Kazimierza Nycza tegoroczne rekolekcje były najlepszymi w jakich uczestniczył od 30 lat. – Rekolekcjonista mówił nie tylko do serca, ale i do umysłu – podkreślał. Dodał, że bardzo ważnym było dla niego mówienie z „wielkiego doświadczenia Kościoła i posługi duszpasterskiej”. – O. Ernest nie miał obaw i zahamowań, które dotyczą biskupów, dlatego uważam, że owoce tych dni będą widoczne. To była „rekultywacja” na cały rok – uważa metropolita warszawski.

Kard. Nycz podsumowując dni skupienia podkreślił, że św. Franciszek był na nich i „punktem wyjścia i dojścia”. – To nie było opowiadanie o życiu Franciszka, to była głębia jego myśli i osobowości. A równocześnie ukazanie aktualności i odniesienia do biskupów ruchu franciszkańskiego, który jest obecny w kościele już 8 wieków – powiedział hierarcha. Podkreślił, że słowa: „Franciszku idź odbuduj mój Kościół”, przewijały się przez całe rekolekcje, również w odniesieniu do tego, co mówi i

robi papież Franciszek, który nie bez powodu przybrał imię Biedaczyny z Asyżu.

Przywołując postugę papieża Franciszka abp Stanisław Gądecki powiedział, że rekolekjonista odniósł się także do błędnych interpretacji papieskiego nauczania i jego postawy, stając w obronie Ojca Świętego i pokazując, że ten radykalizm, który był u św. Franciszka, teraz objawia się także w postawie samego papieża i że do tego trzeba się przyzwyczaić.

Bp Grzegorz Kaszak zwrócił również uwagę na słowa rekolekjonisty dotyczące troski o świat, który Bóg powierzył człowie-

kowi. – Były to słowa ważne, również w kontekście grudniowego szczytu klimatycznego, umiłowanie stworzenia, ale z pamięcią, że to człowiek jest na pierwszym miejscu – powiedział bp Kaszak. Dla niego ważne było również wezwanie do gorliwej i szczerzej modlitwy, „która uniosła Franciszka i pozwoliła mu przetrwać wiele życiowych burz”.

Biskupie rekolekcje zawsze są też czasem braterskiego spotkania i okazją do wymiany doświadczeń.

Pierwsze dni skupienia pasterzy Kościoła w Polsce miały miejsce w Częstochowie w 1946 roku. Za: KAI

SIOSTRY ELŻBIETANKI Z ZAWIERZENIEM NA JASNEJ GÓRZE

Ok. 40 Sióstr Elżbietank z Prowincji Wrocławskiej przybyło w sobotę, 24 listopada na Jasną Górę, by zawierzyć swoje zgromadzenie zakonne Niepokalanemu Sercu Maryi.

„W naszym zgromadzeniu w sposób szczególny czcimy Najświętsze Serce Jezusa i Niepokalane Serce Maryi, jest to dla nas bardzo ważny kult, i z natchnienia Duch Świętego stało się, że pragniemy w tym trudnym okresie dla świata, naszej Ojczyzny, ale i dla Kościoła, na nowo, jako wspólnota zakonna, oddać się Maryi, aby z jeszcze większą żarliwością, gorliwością i świeżością służyć Bogu i Jego Kościołowi” – wyja-

śnia s. Maria, elżbietanka z Prowincji Wrocławskiej.

„Siostry elżbietanki posługują ludziom wyrzuconym na margines życia społecznego, wszystkim potrzebującym chorem w ich własnych domach, cierpiącym, samotnym ludziom, bezdomnym, ubogim, również dzieciom i młodzieży w domach dziecka” – wylicza s. Maria.

Siostry modliły się podczas Mszy św. oprawionej w Kaplicy Cudownego Obrazu o godz. 9.30. Eucharystii przewodniczył o. Mariusz Tabulski, definitór generalny Zakonu Paulinów, który w homilii mówił: „Siostry elżbietanki składają tutaj tekst swojego Aktu Zawierzenia, chcą odkryć na nowo świeżość zawierzenia, żeby oddawać przez ręce Matki Bożej Jezusowi to wszystko, co jest najtrudniejsze, bo łatwo oddać rzeczy, które są radością i zwycięstwem, ale oddać to wszystko, co jest niezrozumiałe i co jest za trudne, to oddać, jest wielokrotnie najtrudniejsze”.

W programie jasnogórskiego spotkania znalazły się także konferencja i Adoracja Najświętszego Sakramentu, a o godz. 16.15 w Kaplicy Matki Bożej siostry odmówiły Różaniec, na zakończenie którego złożyły Akt Zawierzenia swojej prowincji. Za: www.jasnagora.com

NIEZWYKŁY DIALOG ABPA JĘDRASZEWSKIEGO Z MŁODZIEŻĄ W BERNARDYŃSKIEJ PARAFII W ALWERNI

Arcybiskup Marek Jędraszewski przeprowadził wizytację kanoniczną w parafii pw. Stygmatów św. Franciszka z Asyżu w Alwerni. Na początku spotkał się z grupami parafialnymi: z Liturgiczną Służbą Ołtarza, Franciszkańską Młodzieżą Oazową, Żywym Różańcem, Akcją Katolicką, Caritasem, Kręgiem Biblijnym, Grupą Misteryjną „Pascha”. Arcybiskupa przywitał proboszcz o. Lesław Zachura OFM, który przypomniał, że wspólnota parafialna z Alwerni mocno związana jest z duchowością franciszkańską.

Pierwszym punktem wizytacji było spotkanie z młodymi. Metropolita krakowski podzielił się z młodzieżą swoimi osobistymi przemyśleniami i wyjawiał im, że bardzo bliska jest mu postać św. Franciszka. Przyznał, że bardzo chciał odwiedzić Alwernię w diecezji krakowskiej, gdzie nigdy wcześniej nie był, właśnie ze względu na historię ulubionego świętego i włoskiej La Verony, gdzie Francisek otrzymał stygmaty.

W Alwerni młodzi zadawali arcybiskupowi liczne pytania: czy był ministrantem i czy jest możliwość, aby do Mszy św. posługiwali również ministrantki? Metropolita wyjaśnił, że ministrantem został dopiero po pierwszej komunii św., ponieważ wcześniej mieszkał daleko od kościoła. Dodał, że bezpośrednio po maturze wstąpił do seminarium. Zaznaczył, że dziewczęta mogą należeć do scholi i czytać czytania, ale nie wykluczył, że

w przyszłości będą służyć przy ołtarzu. Młodzież dopytywała również o zasadność używania podczas liturgii różnorodnych instrumentów. Arcybiskup odpowiedział, że kluczową rolę powinny spełniać organy, ale nie wszędzie istnieje taka możliwość. – Dzisiaj można usłyszeć śpiew liturgiczny w akompaniamencie gitary (...) Dzięki takiej muzyce młodzi ludzie chcą zaangażować się w śpiew, a przez to w modlitwę na cześć Pana Boga.

Metropolita opowiedział również, w jaki sposób okres ministrantury wpłynął na jego powołanie i postrzeganie kapłaństwa. – Bycie przy ołtarzu stawało się czymś ważnym, a nawet upragnionym. Moi dwaj bracia również byli ministrantami (...) Kiedy nie było mamy, bawiliśmy się w odprawianie Mszy św. Najbardziej na tym „obrywała” siostra, która miała dzwonić

widelcami – nie było przecież prawdziwych dzwonników – ale za bardzo nie orientowała się, kiedy miała to robić i dzwoniła częściej w nieodpowiednim momencie, za co otrzymywała „odpowiednie” kary od starszych braci.

Wspominał wakacje w ministranckim gronie i licealną wycieczkę rowerową, podczas której objechał Sudety. Wpłynęło to na umocnienie wspólnotowej więzi i pogłębienie koleżeńskich relacji.

Młodzi pytali, czy trudno jest być arcybiskupem. Metropolita zwrócił uwagę, że jest duża różnica pomiędzy biskupem pomocniczym a arcybiskupem. Dodał, że największym problemem jest brak wolnego czasu, który jednak rekompensuje świadomość służby Kościołowi. Wspominał, że wiadomość o arcybiskupiej nominacji zastała go podczas wakacji w Tatrach, kiedy przygotowywał się do wyjścia w góry. – Nuncjusz apostołski zapytał mnie, czy stoję czy siedzę. Stałem, więc kazał mi usiąść (...) Telefon odebrałem 6 lipca. Dekret ogłoszono 11 lipca w święto św. Benedykta.

Padło pytanie o to, które święto arcybiskup lubi najbardziej. Metropolita odpowiedział, że każde jest ważne, bo dotyczy życia Pana Jezusa. Nawiązał do Świąt Bożego Narodzenia i do Świąt Wielkanocnych, które są szczytem chrześcijańskiego życia. – Każde z tych Świąt przeżywa się inaczej, bo mają różną treść. Jedne i drugie są bardzo ważne.

W DĘBOWCU SPOTKANIE SALETYŃSKICH PRZEŁOŻONYCH

Pięćdziesięciu przełożonych wspólnot zakonnych oraz odpowiedzialnych za agendy polskiej prowincji saletyńców uczestniczy w spotkaniu formacyjnym w Dębowcu.

Trzydniowy zjazd rozpoczął się w poniedziałek 26 listopada. W pierwszy dzień superiorzy i odpowiedzialni omawiali stan wspólnot i dzieł, przedstawiając plan ich rozwoju oraz dzieląc się rado-

ściami i trudnościami swojej posługi. Tę część zjazdu prowadził ks. prowincjał Grzegorz Zembroń MS.

Drugi dzień spotkania jest poświęcony tematowi rozeznawania indywidualnego

i wspólnotowego. Konferencje na ten temat prowadzi doświadczony formator o. dr Krzysztof Dyrek SJ, prowincjał jezuitów w latach 2002–2008.

W trzecim dniu zjazdu przełożeni i dyrektorzy dzieł skupią się na kwestiach życia i posługi saletyńskich wspólnotach i agendach. Tę część zjazdu poprowadzi prowincjał oraz asystent prowincjalny ks. Jan Kijek MS. Sprawy administracyjne przedstawi ekonom prowincjalny ks. Czesław Hałgas MS i wikariusz prowincjalny ks. Piotr Cieplak MS. (cims)

JUBILEUSZ PARAFI SALEZJANÓW W PRZEMYSŁU

W minioną niedzielę, 18 listopada 2018 r., wspólnota parafii Księży Salezjanów pw. św. Józefa w Przemyśle przeżywała uroczystość 95-lecia swojego istnienia.

Dzieje parafii pw. św. Józefa związane są z przybyciem salezjanów do Przemyśla w roku 1907. Ówczesny Biskup Józef Sebastian Pelczar zakupił dom parterowy wraz z zabudowaniami gospodarczymi oraz grunty orne i przekazał je salezjanom, którzy przybyli z Oświęcimia na jego zaproszenie w dniu 26 lipca. Pierwszym przełożonym był ks. August Hlond, późniejszy kardynał, Prymas Polski. Po wybudowaniu pomieszczeń „Oratorium” z dużą kaplicą służącą dla młodzieży i ogółu wiernych, 12 sierpnia 1912 r. rozpoczęto budowę kościoła według projektu architekta, profesora Akademii w Turynie Mario Ceradiniego. W dniu 4 maja 1913 r. Biskup Pelczar dokonał aktu poświęcenia kamienia węgielnego pod nową świątynię. Na skutek wybuchu I wojny światowej, w lipcu 1914 r. przerwano prace budowlane. Dopiero po zakończeniu działań wo-

jennych wznowiono budowę, kładąc dach nad nawami bocznymi. W dniu 18 listopada 1923 r. kościół został poświęcony przez Biskupa Pelczara. W tym dniu także erygował parafię pw. św. Józefa, która obejmowała dzielnicę Zasanie oraz wioski: Ostrów, Kuńkowce i Lipowicę.

Z okazji 95-lecia utworzenia parafii salezjańskiej w Przemyśle uroczystej Eucharystii przewodniczył Metropolita Przemyski abp Adam Szal, który w wygłoszonej homilii zachęcał do

wdzięczności za lata istnienia parafii, ale za najważniejsze wskazał wartości wspólnoty parafialnej i kościoła, zachęcając do korzystania z sakramentów:

– *„Jeżeli dzisiaj gromadzimy się dziękując za 95. rocznicę utworzenia wspólnoty parafialnej, to ze szczególną troską dziękujemy Panu Bogu za to, że tu tak wiele razy była sprawa*

wowana Eucharystia, że mogliśmy i możemy w sposób nieskrępowany przystępować do Stołu Pańskiego. Jedyną przeszkodą jest grzech. Grzech, który nas odgradza od Eucharystii i stąd też bardzo ważne jest to, aby korzystać [...] z oczyszczenia naszej duszy w sakramencie miłosierdzia” – mówił abp Szal.

Za: www.przemyska.pl

W TUCHOWIE CZUWANIE MŁODZIEŻY Z REDEMPTORYSTAMI

Nadzieja – to hasło kolejnego już młodzieżowego czuwania z redemptorystami, które odbyło się w tuchowskiej bazyle 23.11.2018r. Gościem, który przewodniczył Mszy Św. i wygłosił konferencję, był o. Sylwester Pactwa CSsR, formator i wykładowca w Wyższym Seminarium Redemptorystów w Tuchowie.

Patronem spotkania natomiast była Chiara Corbella Petrillo – kandydatka na ołtarze – włoska żona, matka i kobieta wielkiej wiary, która oddała swoje życie za życie swojego syna Francesco. Wcześniej urodziła ona dwójkę dzieci pomimo zachęt do aborcji. Obydwoje zmarły krótko po porodzie: Maria Grazia Letizia (grazia to po włosku łaska, a letizia to radość) oraz Davide Giovanni.

Podczas konferencji, która odbyła się po uroczystej Eucharystii, o. Sylwester zaproponował zgromadzonym rozważanie zagadnienia nadziei, które poprowadził w trzech ujęciach. Po pierwsze, w wymiarze ludzkim, wpływającym z etymologii oraz życiowych doświadczeń. Następnie jako wymiar nadprzyrodzony, czyli cnotę teologalną związaną z oczekiwaniem na pełne zjednoczenie z Bogiem. Ostatni etap to ujęcie nadziei w kontekście dzisiejszej patronki – Służebnicy Bożej Chiary i jej rodziny.

W dalszej części naszego spotkania, po czasie poświęconym na nabranie sił przy smakołykach i uradowaniu się sobą nawzajem, mierzonym w decybelach, przyszedł czas na Adorację Najświęt-

szego Sakramentu. Czas na bycie przed naszym Panem, Królem i Bratem. Czas przed Nim i z Nim. Ten punkt spotkania zakończył drugie w tym roku szkolnym czuwanie młodzieżowe w Tuchowie.

Zapraszamy na kolejną odsłonę Drogi wewnętrznej, która odbędzie się 21 grudnia. Naszym gościem będzie o. Marcin Klamka CSsR, który zmierzy się z tematem: POKORA.

Do relacji dołączamy również list napisany przez Chiare do swojego syna Francesco, odczytany podczas jej pogrzebu, przez jej męża Enrico. *br. Dominik Strychacz CSsR*

„Kochany Franusiu, Dziś masz jeden rok życia. Zadaliśmy sobie pytanie, co by Ci dać w podarunku, co by przetrwało poprzez lata. Zdecydowaliśmy się napisać do Ciebie List. Stałeś się wielkim podarunkiem dla naszego życia. Bo dopomogłeś nam wyrosnąć ponad nasze ludzkie granice. Wśród tych niewielu spraw, jakie mogłam zrozumieć przez te minione lata, mogę jedynie powiedzieć, że ogniskiem naszego życia jest miłość. Jesteśmy przecież zrodzeni przez akt miłości.

Żyjemy po to, żeby miłować oraz żeby być kochanymi, a umrzemy, żeby poznać prawdziwą miłość Boga. Celem naszego życia jest: kochać i być zawsze gotowym do miłowania drugich, tak jak sam tylko Bóg może Cię tego nauczyć.

Miłość Cię spali, ale jest rzeczą piękną, dać się spalić jak świeca, która zagaśnie dopiero wtedy, gdy dopali się do końca. Cokolwiek byś czynił, będzie to miało sens jedynie wtedy, gdy będziesz to spełniał z myślą o życiu wiecznym.

Gdy będziesz naprawdę kochał, zauważysz, że nic do Ciebie nie należy, bo wszystko jest darem. Jak mówi św. Franciszek: przeciwieństwem miłości jest chęć posiadania.

Myśmy kochali Marię i Dawida, a i Ciebie ukochaliśmy. Ale równocześnie wiedzieliśmy, że nie należycie do nas. Wszystko, cokolwiek posiadasz, należy nie do Ciebie. Wszystko jest podarunkiem Bożym.

Nie trać nigdy ochoty ani odwagi, mój synu! Bóg nigdy Ci niczego nie odbierze. Jeśli by Ci coś zabrał, uczyni to po to, żeby dać Ci w zamian o wiele więcej ...

Dzięki Twoim Rodzeństwu: Marii i Dawidowi – zakochaliśmy się w życiu wiecznym. Wiemy, że Ty jesteś czymś szczególnym, i że masz wielką misję do spełnienia. Pan chciał Cię od wieczności, i On ukaże Ci drogę, jaką masz kroczyć, jeśli Mu otworzysz swe serce.

Zawierz Jemu. To Ci się opłaci.

Mama Chiara”

KONCERT KU CZCI ŚW. CECYLII

Bracia klerycy z franciszkańskiego seminarium w Łodzi-Łągiewnikach w dniu 22 listopada, czyli we wspomnienie patronki muzyków kościelnych. Scholia Cantorum naszego seminarium pod przewodnictwem o. Radosława Tomczaka wykonała medytację gregoriańską o tematyce maryjnej.

Schola Cantorum WSD OO. Franciszkanów zaśpiewała antyfony z liturgii Mszy świętej i oficjum dedykowane Najświętszej Maryi Pannie:

1. *Nativitas tua* – antyfona na dzień narodzin Matki Bożej;

2. *Ave Maria* – ofertorium z IV niedzieli adwentu;
3. *Virginis Mariae laudes immolent Christiani* – Wielkanocna Sekwencja Maryjna.
4. *Vultu tuum* – introit na mszę wotywną o Najświętszej Maryi Pannie.

W drugiej części koncertu wysłuchaliśmy fragmentu lektury zaczerpniętej z księgi Pieśni nad Pieśniami – *Lectio vulnerasti cor meum*. To dwugłosowa lektura zapisana w formie repoli-

fonii średniowiecznej. Następnie wykonany został *Magnificat* przeplatany antyfonami maryjnymi. Całość zwieńczył hymn *Ave Maris Stella*.

W Scholi Cantorum śpiewają – od lewej – br. Przemysław Walczak, br. Maksymilian Konieczny, br. Tomasz Górka, o. Radosław Tomczak, br. Kamil Pluszczewicz, br. Marcin Owczarek. Na klawierze z chóru grał br. Paweł Zieńkow.

Za: www.gdansk.franciszkanie.pl

STUDIO MAX OD ROKU EWANGELIZUJE Z HARMĘŻ

Pierwszą rocznicę swego istnienia obchodzi franciszkańskie Studio Maks w Centrum św. Maksymiliana M. Kolbego w Harmężach koło Oświęcimia. W studyjnych pomieszczeniach nagrywane są kolejne audycje ewangelizacyjne dla dzieci i dorosłych, które emitują na swych falach m.in. „Anioł Beskidów” i Radio Niepokalanów. Dostępne są one także na internetowym kanale YouTube.

O. Arkadiusz Bąk OFMConv podkreśla, że studio nagrań powstało po to, aby szerzyć kult Niepokalanej i Jej wiernego czciela św. Maksymiliana M. Kolbego. Zakonnik i jeden z pomysłodawców medialnego przedsięwzięcia wspomina, że początkom Studia Maks towarzyszyły bardzo spartańskie warunki, a pierwszą zapowiedź audycji udało się nagrać 19 listopada 2017 roku.

„Pomysł na studio zaczął się od przekazania sprzętu z Niemiec przez o. Hiero-

nima Jopka i jego parafian z Blieskastel dla Centrum św. Maksymiliana w Harmężach. W prowizorycznym pomieszczeniu powstało próbne nagranie. Pozostawiało wiele do życzenia. Osobne pomieszczenie, obite specjalną gąbką, lepsze mikrofony, statywy, kable, wykładzina to tylko niektóre elementy, w jakie musiało wyposażać się nowe studio nagrań” – wyjaśnia.

Po roku od rozpoczęcia działalności „Maks Radio Harmęże” może poszczycić się m.in. „Biblią w obrazkach dla dzieci”, audycją nagrywaną przez dzieci oraz krótkimi audycjami tematycznymi, nagrywanymi przez uczniów klas IV, V i VI. Od samego początku w studio w Harmężach powstają też audycje Rycerstwa Niepokalanej – emitowane w drugie

piątki miesiąca o godz. 14.15 w bielskożywieckim radiu „Anioł Beskidów”. Od października 2018 roku emituje je także Radio Niepokalanów w każdą sobotę o godz. 20.35, a następnie powtarza we wtorki o 14.15.

Rycerze Niepokalanej także nagrywają w harmęskim studio krótkie myśli św. Maksymiliana M. Kolbego. Radio Niepokalanów prezentuje je codziennie po modlitwie *Anioł Pański*.

Jak podkreśla o. Bąk, inspiracją do obecności w mediach okazały się słowa św. Maksymiliana, który ostrzegał, że bez katolickich mediów świątynie kiedyś opustoszeją. „Ta myśl stała się przynagleniem dla trzech Rycerzy Niepokalanej z Centrum św. Maksymiliana w Harmężach, którzy już następnego dnia udali się do jednej ze stacji radiowych w celu zasięgnięcia podstawowych informacji nt. funkcjonowania radia. Dwa lata później udało się zrobić mini-szkolenie dla pierwszej ekipy radiowej w klasztorze franciszkanów w Harmężach” – dodał franciszkanin.

Za: www.diecezja.bielsko.pl

Refleksja tygodnia

STANOWISKO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W SPRAWIE WYKORZYSTYWANIA SEKSUALNEGO OSÓB MAŁOLETNIH PRZEZ NIEKTÓRYCH DUCHOWNYCH

Publikujemy pełną treść stanowiska Konferencji Episkopatu Polski:

1. Ochrona dzieci i młodzieży niezbywalną częścią misji powierzonej Kościołowi

W ostatnich latach Kościół wstrząsany jest bolesnymi informacjami z kolejnych krajów o wykorzystywaniu seksualnym dzieci i młodzieży przez niektórych duchownych. Przesłanki te są źródłem głębokiego cierpienia ofiar, które naznaczą ich życie, życie ich rodzin oraz wspólnot kościelnych. Cierpienie to jest „skargą, która wznosi się do nieba (...), a która przez długi czas była ignorowana, ukrywana lub wyciszana” (Papież Franciszek, List do Ludu Bożego, 18.08.2018). Przesłanki te „przysłoniły blask Ewangelii takim mrokiem, jakiego nie znaly nawet wieki prześladowań” (Benedykt XVI, List do katolików w Irlandii, 19.03.2010). Dla wielu wiernych, szczególnie dla mło-

dych, którzy szczerze szukają Boga, skandale seksualne z udziałem duchownych stają się ciężką próbą wiary i powodem do wielkiego zgorznienia.

W tej bolesnej sytuacji papież Franciszek, kontynuując linię wyznaczoną przez św. Jana Pawła II i Benedykta XVI, skierował list do Ludu Bożego. Wzywa w nim do rozliczenia się ze złem wykorzystywania seksualnego małoletnich i ukarania winnych, do współczucia wobec ofiar, podjęcia wzmoczonych wysiłków, by zapewnić ochronę dzieciom i młodzieży oraz wzywa do nawrócenia, modlitwy i pokuty w intencji ofiar wszelkiego rodzaju nadużyć: „Zachęcam cały święty wierny lud Boży do modlitwy pokutnej i postu, zgodnie z poleceniem Pana, który rozbudza nasze sumienia, naszą solidarność i nasze zaangażowanie na rzecz kultury ochrony, oraz mówienia «nigdy więcej» wszelkim rodzajom i formom nadużyć” (Papież Franciszek, List do Ludu Bożego, 18.08.2018). Celem tego zdecyd-

wanego wysiłku podjętego z „jasnością i determinacją” jest odnowienie misji Kościoła we współczesnym świecie (por. św. Jan Paweł II, Przemówienie do kardynałów amerykańskich, 23.04.2001). W tym duchu pragnie działać coraz skuteczniej również Kościół w Polsce, aby bezpieczeństwo dzieci i młodzieży, zgodnie z wolą Pana, stało się priorytetem dla wszystkich środowisk i rodzin.

2. Mamy zdecydowaną wolę oczyszczenia z grzechu i przestępstwa nadużyć

Stwierdzamy ze smutkiem, że również w Polsce miały miejsce sytuacje seksualnego wykorzystywania dzieci i młodzieży przez niektórych duchownych i osoby zaangażowane w Kościele. Powtarzamy za Papieżem Franciszkiem: „ból [dzieci i młodzieży], oraz ból ich rodzin, jest naszym bólem”. Aby dobrze rozpoznać przyczyny tych czynów i ocenić ich skalę, rozpoczęliśmy zbieranie potrzebnych danych.

Mamy świadomość, że problem nadużyć seksualnych istnieje w wielu środowiskach, w tym także w rodzinach. Kiedy jednak pojawia się on wśród duchownych, staje się źródłem szczególnego zgorznięcia. Rozczarowanie i oburzenie jest tym większe i boleśniejsze, że dzieci zamiast troskliwej miłości i towarzyszenia w szukaniu bliskości Jezusa doświadczają przemocy i brutalnego odarcia z godności dziecka.

Wierny słowom Chrystusa, Kościół od początku uznawał takie zachowania za wyjątkowo ciężki grzech, bo „kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza. Biada światu z powodu zgorznień! (...) Biada człowiekowi przez którego dokonuje się zgorznienie” (Mt 18, 6-7).

Przepraszamy Boga, ofiary wykorzystania, ich rodziny i wspólnotę Kościoła za wszystkie krzywdy wyrządzone dzieciom i ludziom młodym oraz ich bliskim przez duchownych, osoby konsekrowane i świeckich pracowników kościelnych. Prosimy Pana, aby dał nam światło, siłę i odwagę, by stanowczo zwalczać zepsucie moralne i duchowe, które jest zasadniczym źródłem wykorzystania seksualnego małoletnich. Prosimy Pana, by dał skuteczność naszym wysiłkom tworzenia w Kościele środowiska otwartego i przyjaznego dzieciom i młodzieży.

3. Budowanie bezpiecznego środowiska dla dzieci i młodzieży

Episkopat Polski od szeregu lat podejmuje działania, których celem jest wyeliminowanie tych przestępstw wśród duchownych. W ścisłej jedności z papieżami Benedyktem XVI i Franciszkiem zostały opracowane zasady reagowania na zło. Każdy sygnał o ewentualnych czynach przestępczych jest obejmowany dochodzeniem wstępnym, a w przypadku potwierdzenia ich prawdopodobieństwa informowana jest Stolica Apostolska i prokuratura.

Prosimy osoby pokrzywdzone przez duchownych, aby zgłaszały doznaną krzywdę do przełożonych kościelnych oraz do odpowiednich organów państwowych. „Pokornie należy się z naszej strony każdej z nich i ich rodzinom nasza wdzięczność za wielką odwagę rzucania światła Chrystusa nad złem seksualnego wykorzystania nieletnich” (Papież Franciszek, Przemówienie na spotkaniu z biskupami przybyłymi na Światowe Spotkanie Rodzin, 27.09.2015).

W każdej diecezji i w wielu prowincjach zakonnych został wyznaczony delegat, który został odpowiednio przeszkolony przez

działające od 2014 roku Centrum Ochrony Dziecka i jest upoważniony do przyjmowania zgłoszeń o wykorzystaniu seksualnym małoletnich przez osobę duchowną. Ma też pomóc ofierze wykorzystania w otrzymaniu wsparcia psychologicznego, prawnego i duszpasterskiego. W ten sposób chcemy pomagać pokrzywdzonym w podjęciu kroków potrzebnych do przezwyciężania skutków doznanej krzywdy.

Ponadto od pięciu lat koordynator ds. ochrony dzieci i młodzieży powołany przez Konferencję Episkopatu Polski organizuje liczne szkolenia dla duchowieństwa diecezjalnego i zakonnego, które powoli, ale skutecznie wpływają na zmianę postaw i świadomości. Przygotowujemy w diecezjach i w zakonach oraz zgromadzeniach zakonnych także system prewencji, który ma pomóc ochronić dzieci i młodzież przed potencjalnym wykorzystaniem seksualnym. Pragniemy, by wspólnoty kościelne były bezpiecznym miejscem dla dzieci i młodzieży, by ich bezpieczeństwo stało się priorytetem dla całego społeczeństwa. Przy okazji zwracamy się z apelem do wszystkich, od których to zależy, o skuteczne zwalczanie zagrożeń dla dzieci i młodzieży, zwłaszcza w przestrzeni Internetu.

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

Zwracamy też coraz większą uwagę na formację ludzką i duchową w seminariach oraz na formację kapłańską. W tym celu już od kilku lat prowadzi się kształcenie dla wychowawców w seminariach duchownych, aby kompetentnie pracowali nad formacją przyszłych kapłanów, nie dopuszczając, aby w szeregach duchowieństwa znalazły się osoby niedojrzałe, niezdolne do wierności złożonym ślubom i przyrzeczeniom.

4. Wzywamy do działania, do modlitwy i pokuty

Aby podejmowane działania mogły przynieść spodziewane owoce oczyszczenia i budowania kultury ukierunkowanej na prawdziwe dobro dzieci i młodzieży, trzeba zjednoczyć wysiłki wszystkich członków wspólnoty Kościoła, aby uczyć się rozpoznać i eliminować gdzie tylko to możliwe te wszystkie czynniki, które sprzyjają przestępstwu. Apelujemy do wychowawców i opiekunów dzieci i młodzieży w przedszkolach i szkołach oraz w zakładach opiekuńczo-wychowawczych o zdobywanie odpowiedniej wiedzy i umiejętności, by nie czekając na konieczne regulacje prawne wszystkie placówki prowadzone przez Kościół stały się pionierami prewencji. Taki sam apel kierujemy do odpowiedzialnych za ruchy katolickie i organizacje młodzieżowe.

Prosimy wiernych świeckich, kapłanów, osoby konsekrowane oraz członków zakonów kontemplacyjnych o wzmożoną modlitwę i pokutę w intencji ofiar wykorzystania seksualnego i ich rodzin; za osoby duchowne żyjące niemoralnie i wyrządzające krzywdę dzieciom i młodzieży, a także za ludzi, których gorszące czyny księży głęboko ranią. Zgodnie z postanowieniem Konferencji Episkopatu Polski pierwszy piątek Wielkiego Postu

będzie odąd dniem modlitwy wynagradzającej oraz postu we wszystkich naszych diecezjach. Szczególnej pamięci polecamy Ojca świętego, biskupów i prezbiterów, angażujących się szczerze i gorliwie w służbę Kościołowi, w których bardzo boleśnie uderza zepsucie i niemoralność ich współbraci.

Niech szczerza modlitwa, ofiarowana w tej intencji wyrzeczenie i pokuta oraz hojna jałmużna udzielana ubogim otwiera nasze serca na ducha autentycznego nawrócenia, byśmy żyli w zgodzie i miłości ze wszystkimi ludźmi dobrej woli i walczyli z wszelkimi nadużyciami władzy, seksualności i sumienia, we wszystkich środowiskach, szczególnie zaś we wspólnotach kościelnych, w których żyją i wzrastają dzieci (por. Papież Franciszek, List do Ludu Bożego, 18.08.2018). Równocześnie dziękujemy wszystkim, którzy w trosce o świętość Kościoła i Jego pasterzy, z odwagą ujawniają grzech i przestępstwo nadużyć. Wdzięczni jesteśmy za modlitwę wynagradzającą podejmowaną w duchu pokuty.

5. Słowo do sprawców

Kończąc pragniemy zwrócić się do wszystkich sprawców, którzy swoje zaangażowanie w Kościele wykorzystali do przestępczych czynów. Chcemy to uczynić nawiązując do słów Listu pasterskiego papieża Benedykta XVI do katolików Irlandii (19.03.2010).

W posłuszeństwie słowom Ewangelii o wyzwalającej mocy prawdy, w imieniu ludu Bożego zranionego waszymi czynami mówimy wam szczerze, że zdradziliście niewinnych młodych ludzi oraz ich rodziców, którzy pokładali w was zaufanie. Utraciliście szacunek społeczności i okryliście wstydem i hańbą waszych współbraci. A ci wśród was, którzy są kapłanami, zbezczeszili świętość sakramentu święceń, w którym Chrystus uobecnia się w nas i w naszych czynkach. Ogromną krzywdę

wyrządziliście ofiarom i naraziliście na wielką szkodę Kościoła oraz społeczny obraz kapłaństwa i życia zakonnego.

Wzywamy was do rachunku sumienia, do uznania waszej odpowiedzialności za popełnione grzechy i do pokornego wyrażenia żalu. Szczery żal otwiera drzwi Bożemu przebaczeniu i łasce prawdziwej poprawy. Ofiarując modlitwy i pokuty za tych, których skrzywdziliście, sami powinniście starać się odpokutować za swoje czyny. Zbawcza ofiara Chrystusa ma moc przebaczenia nawet najcięższych grzechów i wydobycia dobra nawet z najstraszniejszego zła. Jednocześnie sprawiedliwość Boga wymaga, byśmy zdali sprawę z naszych uczynków, niczego nie ukrywając. Uznajcie otwarcie waszą winę, spełnijcie wymogi sprawiedliwości, ale nie traćcie nadziei na Boże miłosierdzie.

6. Zakończenie

Niech Maryja, Matka Pięknej Miłości, wyprasza nam u swojego Syna łaskę, byśmy w obliczu zgorszenia, jakie płynie ze strony niektórych osób duchownych mogli wyrazić nasz szczery żal i zdecydowanie w odważnej walce z każdym rodzajem krzywdy wyrządzanej dzieciom i młodzieży. Nie zapominajmy wyprasać nawrócenie dla sprawców tych krzywd. Prośmy też w intencji całego Kościoła, zarówno duchownych jak i świeckich, o ducha jedności i chrześcijańskiej miłości bliźniego. Niech umacnia nas przykład i wstawiennictwo kapłanów męczenników, którzy oddali życie w obronie godności człowieka.

*Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
Zebrani na 381. Zebraniu Plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski
Jasna Góra, 19 listopada 2018 r
Za: www.episkopat.pl*

Wiadomości zagraniczne

GENERAŁ JEZUITÓW PRZEWODNICZĄCYM UNII PRZEŁOŻONYCH GENERALNYCH

Generał Towarzystwa Jezusowego, o. Arturo Sosa Abascal został nowym przewodniczącym Unii Przełożonych Generalnych. Zastąpi na tym stanowisku Ministra Generalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów, o. Mauro Jöhri, który sprawował tę funkcję w latach 2015-2018.

Wyboru dokonano podczas prac 91 zgromadzenia ogólnego, obradującego na temat „Młodość, wiara, rozeznanie” w Aricci pod Rzymem. Zastępcą przewodniczącego USG został ponownie przełożony generalny Redemptorystów, o. Michael Brehl.

W skład Rady Wykonawczej weszli o. Laurentius Tarpin, generał karmelitów; o. Mauro-Giuseppe Lepori OCist; o. Alejandro Moral Anton OSA; o. Pedro Aguado SP; ks. Ángel Fernández Artime

SDB; o. Tesfaye Gebresilasie MCCJ; o. Mathew Vattamattam CMF; o. Valdir José de Castro SSP; o. Tomas Mavric CM; brat Ernesto Sanchez Barba FMS.

Unia Przełożonych Generalnych (USG) jest stowarzyszeniem na prawie papieskim, erygowanym przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Służy współpracy poszczególnych zakonów między sobą oraz ze Stolicą Apostolską. Jej członkami są przełożeni generalni poszczególnych zakonów męskich. Za: www.deon.pl

PAPIEŻ PISZE DO FRANCISZKANÓW W SYRII: ILEŻ BIEDY I CIERPIENIA ...

„Ileż biedy i cierpienia doświadczają mieszkańcy Syrii. Oby ich ból zamienił się w nadzieję” – pisze Papież do franciszkanów

pracujących w tym bliskowschodnim kraju. Jest to odpowiedź na list, w którym opisali oni Franciszkowi codzienny dramat Syryjczyków i bolesne realia, w jakich żyją chrześcijanie.

„W mieszkańcach ukochanej Syrii widzimy cierpiącego Jezusa. To jest tajemnica chrześcijaństwa. Jezusa ubogiego i przepelnionego bólem, ponieważ wypędzają Go z ojczyzny” – pisze Ojciec Święty odpowiadając na list dwóch franciszkanów: Han-

ny Jalloufa i Louaia Bsharata posługujących w Syrii. Papież zapewnia o swej bliskości ze wspólnotami chrześcijańskimi, tak bardzo naznaczonymi cierpieniem przeżywanym z powodu wiary w Chrystusa. Zaznacza, że „nic bardziej niż męczeństwo nie może naznaczyć chrześcijańskiego sposobu uczestniczenia w historii zbawienia ludzkości”.

„Męczennicy przyczyniają się do rozwoju Królestwa Bożego, są posiewem nowych chrześcijan, prawdziwą chwałą Kościoła i naszą nadzieją” – podkreśla Ojciec Święty zapewniając o swej modlitwie za „ukochaną Syrię”. „Oby niewypowiedziany ból przemienił się w Bożą nadzieję” – pisze Papież udzielając specjalnego błogosławieństwa franciszkanom, którzy – jak zaznacza – „odważnie trwają przy boku syryjskich rodzin, powierzonych ich opiece”.
Za: www.vaticannews.va

ALEL UNII PRZEŁOŻONYCH GENERALNYCH ŻEŃSKICH INSTYTUTÓW ZAKONNYCH

Międzynarodowa Unia Przełożonych Generalnych Żeńskich Instytutów Zakonnych zaapelowała do zakonnic, by zgłaszały przypadki nadużyć seksualnych i innych, których padły ofiarami. W komunikacie zachęciła do zawiadomiania o tym władz kościelnych i cywilnych. Watykańscy podkreślają, że wydana deklaracja Unii jest reakcją na pojawiające się informacje o przypadkach przemocy seksualnej, w tym także gwałtów, i zapowiedzią walki z – jak zaznaczono – „wszelkimi formami nadużyć” w murach zakonów.

„Prosimy każdą zakonnicę, która padła ofiarą wykorzystywania, aby zgłosiła to przełożonej swojej kongregacji i władzom kościelnym oraz kompetentnym

władzom cywilnym” – głosi oświadczenie. Wyrażono w nim „głęboki ból i oburzenie serią nadużyć popełnionych w Kościele i w dzisiejszym społeczeństwie”.

Unia zrzeszająca 2 tysiące przełożonych zgromadzeń, w których na świecie jest ponad pół miliona zakonnic, zapewniła ofiary, że będzie słuchać i towarzyszyć tym osobom, które „będą miały odwagę zadenuncjować” to, co się stało. „Zobowiązujemy się współpracować z Kościołem i władzami cywilnymi, by pomóc ofiarom wszelkich form nadużyć zagoić rany z przeszłości” – podkreśliły przełożone.

„Wykorzystywanie wszelkiego rodzaju – seksualne, werbalne, emocyjne bądź niewłaściwie korzystanie z władzy rani godność i zdrowy rozwój osoby, która

pada ich ofiarą” – zaznaczono w oświadczeniu.

Przełożone zapewniły: „Potępiamy zwolenników mentalności ciszy i zmywu milczenia, która często służy im jako pretekst do tego, by +chronić+ reputację instytucji”.

„Wspieramy transparentne zgłaszanie przypadków nadużyć władzom cywilnym i karnym, zarówno tych popełnionych wewnątrz zgromadzeń zakonnych, jak i w parafiach czy diecezjach czy jakiegokolwiek przestrzeni publicznej” – dodały przełożone.

W pierwszych komentarzach zaznacza się, że apel ten zbiega się w czasie z rozwojem ogólnoświatowego ruchu MeToo, w ramach którego ujawniane są przypadki molestowania i przemocy seksualnej.
Za: www.gosc.pl

KATEDRA ŚW. JANA PAWŁA II NA UNIWERSYTECIE MISTYKI W AVILI

Na Uniwersytecie Mistyki w Avili została erygowana Katedra Jana Pawła II. Jej celem jest promowanie szeroko pojętej myśli polskiego papieża. W inauguracji udział wzięli m. in. bp Jesús García Burillo oraz ambasador Marzena Adamczyk.

Katedra Jana Pawła II została powołana, aby uczcić 40-lecie wyboru polskiego papieża. Stosowna umowa została podpisana między Papieskim Uniwersytem Jana Pawła II w Krakowie i Międzynarodowym Centrum Studiów nad Świętą Teresą od

Jezusa i św. Janem od Krzyża w Avili (CITeS), znanym jako Uniwersytet Mistyki. W uroczystości udział wzięli przedstawiciele władz państwowych i kościelnych, w tym Marzena Adamczyk, ambasador Polski w Hiszpanii, miejscowy ordynariusz bp Jesús García Burillos oraz przedstawiciele Polskiego Instytutu Kultury w Madrycie. Kierowaniem nowej jednostki badawczej zajmie się Ks. Andrzej Dobrzyński, dyrektor Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie.

Swoją działalność katedra rozpoczęła od międzynarodowego sympozjum „Jan Paweł II w obliczu doświadczenia Boga”. Wystąpienia prelegentów, m. in. z Polski, Hiszpanii i USA, dotyczyły związku Papieża z mistykami zakonu karmelitów bosych. Można było je śledzić przez internet.

Konferencja była również okazją do dyskusji nad formułą pracy powołanej do życia katedry i nad zagadnieniami, które wyznaczają jej naukowe poszukiwania. Są to m. in. relacje pomiędzy mistycznym doświadczeniem Boga a społeczeństwem technologicznym, wiara a nauka, mistyka a polityka, ale również zagadnienia dotyczące źródeł i wzorców odnowy duchowości chrześcijańskiej czy też jej roli w nowej ewangelizacji. „Chcemy również zająć się problematyką duchowości komunii, której krzewienie tak bardzo leżało na sercu św. Janowi Pawłowi II”, mówi o. Jerzy Nawojowski OCD. Wykładowca i sekretarz uniwersytetu ma nadzieję, że katedra przyczyni się do rozwoju myśli teologicznej oraz zbliżenia Polski i Hiszpanii. „To piękny dar na 40 rocznicę wyboru Jana Pawła II”, podkreślił o. Nawojowski.

Za: www.vaticannews.va

ŻYDZI ODMÓWIĄ KADISZ ZA ZMARŁĄ DOMINIKANKĘ

W synagodze „Bet Daniel” w Tel Awiwie odbędzie się specjalna modlitwa – kadisz – ku pamięci siostry Cecylii Marii Roszak, 110-letniej mniszki – dominikanki, która została uznana za Sprawiedliwą wśród Narodów Świata za ukrywanie sławnych żydowskich bojowników syjonistów.

Kadisz jest jedną z najważniejszych modlitw w judaizmie, będąca składnikiem wszelkich żydowskich modłów zbiorowych. Jest to doksológia w języku aramejskim, wystawiająca Imię Boga, wyrażająca poddanie się Jego woli oraz wzywająca rychłego nadejścia królestwa Bożego. Jest odmawiana przez żałobników. Z zasady poza żałobnikami kadisz odmawia kantor.

Wczoraj odbył się pogrzeb zakonnicy. „Jak to jest mieć 110 lat i 7 miesięcy? Jak właściwie takie życie dobrze skończyć? Jak temu niezwykłemu życiu towarzyszyć w chwili pogrzebu, kiedy zdajemy sobie sprawę, że ono się zmienia, ale nie kończy?” – zastanawiał się w homilii o. Tomasz Nowak OP. Mówił, że zaszczytem jest uczestniczyć w uroczystości, która dotyczy życia, nie śmierci. „Cieszymy się i uwielbiamy Boga za to, że możemy tu dzisiaj być” – nawoływał dominikanin.

Wspominając początki życia zakonnego s. Cecylii, o. Nowak podkreślał, że wstąpiła do dominikanek jako młoda, staran-

nie wychowana i wykształcona kobieta, w okresie, kiedy odradzała się polska niepodległość. Trafiała na Wileńszczyznę, gdzie powstała nowa fundacja zakonna. Klasztor jednak się tam nie utrzymał z powodu prześladowań i wojennych trudności. „Może właśnie po to siostry w tych czasach tam były, żeby ocalić kilka istnień. Siostry w Wilnie przechowywały w swoim klasztorze wielu Żydów, pomagały sierotom” – opowiadał zakonnik.

Dodał, że właśnie za to zmarła mniszka została odznaczona tytułem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. „To taka prosta posługa: być z tymi, którzy są słabi, nie radzą sobie ze złem, które jest w świecie. Ta prostota bardzo często przychodzi w najtrudniejszych momentach, gdy nie ma miejsca i czasu na wielkie mądrości, tylko trzeba być z drugim człowiekiem i służyć mu tak, jak potrafimy” – podkreślał.

Duchowny wyznał, że dla s. Cecylii przez całe życie najważniejsze było miłosierdzie. „W Wilnie miała szczęście spotkać ks. Michała Sopoćkę i poznać to, co się wtedy dopiero rodziło. Przyłgnęła do miłosierdzia Bożego” – mówił. Podkreślał także jej maryjną pobożność.

– To takie proste: chodzić na Eucharystię, która jest szczytem miłosierdzia i chodzić z różańcem, żeby być opiekunką dla ludzi – zauważył.

Kapłan zachęcał do tego, by naśladować prostotę s. Cecylii. – Uwierzmy w to, że można być prostaczkiem, czyli jak małe dziecko uczyć się tego, co proste i tym służyć. Niech nas pociąga to, co pokorne. Nie pozwólmy ulec złudzeniu i dać się pociągać temu, co wielkie. Uciszymy serca – wzywał. Po Mszy św. ciało s. Cecylii Marii Roszak spoczęło w grobowcu zakonnym sióstr dominikanek na cmentarzu Rakowickim.

Zmarła 16 listopada w wieku 110 lat siostra Cecylia Maria Roszak od 1938 r. przebywała w Wilnie, gdzie dominikanki chciały założyć nowy klasztor w Kolonii Wileńskiej. Siostry pracowały na pięciohektarowym gospodarstwie, oddalonym od miasta. Mieszkały w drewnianym domu z niewielką kaplicą. Tam zastała jej wojna.

W trakcie okupacji niemieckiej siostry pomagały okolicznej ludności, a także ukrywały kilkunastoosobową grupę Żydów. Wśród ukrywanych byli m.in.: Aba Kowner, Arie Wilner, Chaja Grosman, Edek Boraks, Chuma Godot i Izrael Nagel, późniejsi działacze ruchu oporu w getcie wileńskim i warszawskim. W 1943 r. Niemcy aresztowali przełożoną, a klasztor zamknęli. W 1944 r. s. Cecylia została przeoryszą, a po wojnie, w ramach ekspatriacji, przyjechała wraz z dwiema siostrami do Krakowa.

Za: www.deon.pl

UROCZYSTOŚĆ CHRYSYTA KRÓLA W PERTH AMBOY

W niedzielę 25 listopada, w kościele katolickim, przypada uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. W parafii św. Jana Pawła II w Perth Amboy ten dzień był szczególny z wielu powodów.

Na początku swój szczególny czas mieli uczniowie klasy 8 z polskiej katechezy. To oni wraz z proboszczem o. Waldemarem Łątkowskim przygotowali uroczystą oprawę Mszy Świętej, na której zostali uroczysto przyjęci do przygotowań do sakramentu bierzmowania. Potwierdzeniem ich wzrastającej dojrzałości chrześcijańskiej była postawa wszystkich kandydatów do bierzmowania. Poprzez uroczyste ubranie, staranne i rzetelne przygotowanie swoich ról podczas Eucharystii, płynne czytanie, śpiewanie i zachowanie pokazali, że dojrzałe i odpowiedzialnie podchodzą do przyjęcia kolejnego w swoim życiu sakramentu.

Po mszy świętej przyszedł czas na kolejne atrakcje przygotowane w sali parafialnej. Dzieci wzięły udział w zabawie jesiennej, kończącej rok liturgiczny przygotowanej przez dwie klasy polskiej katechezy. Po wspólnym poczęstunku dzieci wzięły udział w specjalnie dla nich zorganizowanych zabawach i grach. Najmłodszy mogli zrobić jesienne ozdoby i dekoracje, kolorowali i projektowali ramki na zdjęcia. Był to także wspaniały dla nich moment do wspólnego spędzenia czasu.

Ciekawość dzieci szczególnie wzbudził stolik, przy którym mogli zagrać w grę planszową o nazwie „Znaj znak”. Gra powstała na zlecenie Instytutu Pamięci Narodowej i za pomocą 133 symboli opowiada historię Polski od 1918 do 1989 roku.

Była to zatem wspaniała okazja aby najmłodszym opowiedzieć o historii Polski i obchodzonej w tym roku 100 rocznicy odzyskania niepodległości.

Ostatnim, ale nie mniej ważnym i ciekawym punktem niedzielnych uroczystości w parafii św. Jana Pawła II w Perth Amboy była możliwość obejrzenia wystawy pt: „Ojcowie Niepodległości” przygotowanej przez Instytut Pamięci Narodowej. Dzięki ogromnej gościnności i umiłowaniu Polski przez ojca proboszcza mogliśmy obejrzeć tę wspaniałą wystawę oraz zapoznać się z sylwetkami polskich patriotów, którym zawdzięczamy wolną Polskę. Duża zaletą wystawy jest to, że została opraco-

wana zarówno w języku polskim jak i angielskim. Dzięki temu informacje o obchodzonej przez Polaków w tym roku setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości dotarły do nowych odbiorców w USA.

Podczas homilii proboszcz zadawał pytania odnoszące się do słów Ewangelii: „ Czy wierzysz, że Jezus jest Królem? Czy Jezus jest twoim Królem?”. Dzisiejsze słowa Ewangelii pozwalają nam zastanowić się i odpowiedzieć sobie na pytanie czy należymy do Królestwa Prawdy, którego Królem jest Jezus Chrystus
Za: www.redemptor.pl

PAPIEŻ: CZYM BYŁBY KOŚCIÓŁ BEZ ŻYCIA KONTEMPLACYJNEGO?

Niech nie zabraknie klauzurowym wspólnotom zakonnym miłości, bliskości i wsparcia także materialnego ze strony całego Kościoła – apelował Papież na zakończenie audiencji ogólnej. Dziś bowiem (21 listopada – przypis. red.) obchodzony jest Dzień Pro Orantibus, a więc czas szczególnej pamięci o zakonnikach i zakonnicach żyjących w zakonach klauzurowych.

W osobnym przesłaniu skierowanym do wspólnot klauzurowych Franciszek wyraża ogromną wdzięczność Bogu za dar ich życia w klasztorach i eremach, gdzie

w modlitwie, ciszy i ukryciu całkowicie oddają się Panu.

Czym byłby Kościół bez życia kontemplacyjnego? – pyta Papież i dodaje, że swoim życiem ubogacają Kościół wieloma owocami świętości, miłosierdzia i łaski. Dla całego świata są bowiem wsparciem, latarnią wskazującą drogę oraz strażnikami poranka obwieszczającymi wschód słońca.

Papież zachęca członków wspólnot kontemplacyjnych do solidnej formacji, która wymaga cierpliwości, gdyż jest procesem, który trwa całe życie. W tym kontekście zwraca uwagę na konieczność rozeznawania i duchowego towarzyszenia tym, którzy rozpoczynają życie za klauzurą, bez popadania w niepokój z powodu małej ilości kandydatów. Podkreśla także, że formacja ta musi odpowiadać wyzwaniom współczesnego świata i powinna obejmować całego człowieka.

Dzień Pro Orantibus, szczególnej pamięci o osobach żyjących za klauzurą ustanowił Papież Pius XII w 1953 r.

Za: www.vaticannews.va

KONGRES KOMISARZY ZIEMI ŚWIĘTEJ

W Jerozolimie rozpoczął się IV Międzynarodowy Kongres Komisarzy, którzy jako ambasadorzy franciszkańskiej Kustodii są odpowiedzialni za duchowe i materialne wsparcie franciszkańskiej misji w Ziemi Świętej. Spotkanie potrwa do 2 grudnia.

IV Międzynarodowy Kongres Komisarzy Ziemi Świętej rozpoczął się w poniedziałek 26 listopada Mszą św. w Bazylice Zmartwychwstania Pańskiego. Wspólnej celebracji Eucharystii przy pustym grobie Jezusa przewodniczył kard. Leonardo Sandri, prefekt Kongregacji Kościołów Wschodnich.

Tematem centralnym tegorocznego spotkania jest „Duszpasterstwo pielgrzymkowe: przyjęcie – pamięć – ewangelizacja”. Jako cel stawia sobie zwrócenie większej uwagi na ewangelizacyjny aspekt pielgrzymki do ziemskiej ojczyzny Jezusa. Uczestnicy pochylą się również nad zagadnieniami promocji ruchu pielgrzymkowego. Ważnym punktem kongresu będzie świadectwo niektórych komisarzy, którzy opowiedzą o swojej działalności na rzecz Ziemi Świętej i miejscowych chrześcijan. W pracach kongresu uczestniczy 60 komisarzy i wice-

komisarzy z całego świata. Wśród uczestników są o. Paschalis Kwoczała i o. Nikodem Gdyk, którzy reprezentują polski Komisarjat Ziemi Świętej działający od 1902 r. w Krakowie przy ul. Reformackiej.

Wśród zaproszonych gości jest minister generalny franciszkanów o. Micheal Perry. W swojej prelekcji zwrócił uwagę na znaczenie franciszkańskiej kustodii zwanej często Perłą Misji Franciszkańskich. Kolejnym prelegentem będzie abp Grzegorz Ryś z Łodzi, który opowie o efektach pielgrzymki do Ziemi Świętej i jej wpływie na postugę duszpasterską wiernych w diecezjach. Natomiast abp José Octavio Ruiz Arenas, sekretarz Papieskiej Rady ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, podkreśla znaczenie pielgrzymki w ewangelizacji w Kościele powszechnym.

Kongres zakończy się w niedzielę 2 grudnia w Betlejem wspólną Eucharystią w kościele pod wezwaniem św. Katarzyny przy bazylice Narodzenia Pańskiego. Ta wspólna celebracja u początku Adwentu w miejscu, gdzie Słowo stało się Ciałem, przypomni zebranym o potrzebie głoszenia Dobrej Nowiny aż po krańce ziemi. *Piotr Blajer OFM – Jerozolima*

Za: www.vaticannews.va

Zapowiedzi wydarzeń

REKOLEKCJE KARMEITAŃSKIE ONLINE – ADWENT 2018

W ramach dobrego przeżycia Adwentu zachęcamy do niezwyklej propozycji **rekolekcji online** przygotowanych wspólnie przez Karmelitów Bosych prowincji Warszawskiej, Paryskiej, Austriackiej, Włoskiej razem z wydawnictwem OCD w Rzymie.

Zapisz się już dziś na: Rekolekcje karmelitańskie online - ADWENT 2018 www.rekolekcje-online.karmel.at

Rozpoczniemy niebawem nowy rok liturgiczny. Jak przeżyjesz kolejny adwent swojego życia? Proponujemy Ci przygotowanie do Świąt Bożego Narodzenia pod hasłem: „Przygotować Drogę Panu z Maryją, Królową Karmelu”.

Kto mógłby nam lepiej towarzyszyć, w drodze do Narodzin Pana, od Dziewicy Maryji, Matki Jezusa? W poprzednim roku naszym towarzyszem w czasie Adwentu był św. Józef. W tym roku treści rekolekcji będą szczególnie poświęcone Maryi, Królowej Karmelu. Ona pomoże nam przyjąć Słowo Boże i wcielić Je w życie.

Głównym motywem rekolekcji będzie średniowieczny hymn „Flos Carmeli” w którym Maryja przedstawiona jest jako Kwiat, Królowa i ozdoba Karmelu. Teksty te pomogą nam pogłębić Tajemnicę Wcielenia i poznać w jaki sposób Jezus stał się jednym z nas.

Wypełniając formularz rejestracyjny, znajdujący się na stronie www.rekolekcje-online.karmel.at, możesz się zapisać na “rekolekcje online” w Adwencie.

W każdy piątek przed niedzielą Adwentu otrzymasz na maila materiały rekolek-

cyjne: Ewangelię z niedzieli, teksty oparte na duchowości karmelitańskiej, przeznaczone na cały tydzień, krótki plik video i audio z syntezą danego tematu, propozycje do wcielenia w życie, krótki tekst do codziennej medytacji.

Materiały zostały przygotowane przez o. Cyryla OCD, karmelitę bosego z prowincji Paryskiej.

Uczestnictwo w tej inicjatywie jest darmowe. Możesz się zapisać lub wypisać w każdym momencie. Zaprosz także Twoich przyjaciół i znajomych! Życzymy obfitego w błogosławieństwa na czas Adwentu!

Karmelici Bosi prowincji Warszawskiej, Paryskiej, Austriackiej, Włoskiej razem z wydawnictwem OCD w Rzymie.

Za: www.karmel.pl

PALLOTYŃSKIE REKOLEKCJE DLA KRAKOWA I CAŁEGO ŚWIATA

Święty Wincenty Pallotti zapoczątkował uroczyste obchody oktawy Epifanii, których celem była modlitwa o jedność Kościoła i wspólna adoracja Dzieciątka Jezus. Po raz drugi pragniemy nawiązać do tej pallotyńskiej tradycji i przeżyć duchowe przygotowanie do Uroczystości Objawienia Pańskiego w Krakowie, w Parafii pw. Matki Bożej Pocieszenia, w dniach 3-6 stycznia 2019 r.

W tym roku hasłem REKOLEKCJI DLA KRAKOWA I CAŁEGO ŚWIATA będą słowa Pallottiego: „Aby świat poznał Boga, który jest nieskończoną Miłością”.

Uroczystość Trzech Króli, czyli Epifania, przypominająca objawienie się Nowonarodzonego Jezusa Mędrcom i pogańskiemu światu, stała się, zgodnie z myślą św. Wincentego Pallottiego, podstawowym świętem założonego przezeń Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. Pallotti organizował w pierwszej połowie XIX wieku święto Epifanii w jednym z największych kościołów Rzymu, gdyż cieszyło się ono tak wielką popularnością pielgrzymów. Sercem tej uroczystości była przykuwająca uwagę wszystkich figura Dzieciątka Jezus, wyrzeźbiona – na prośbę Pallottiego – przez nieznanego artystę. Od 1836 r. na zakończenie uroczystości epifanijnych zawsze jeden

z kardynałów podnosił w górę to Dzieciątko i błogosławił zebranych wiernych. Wielu pielgrzymów z wszystkich narodów i stanów, kapłanów z różnych części świata, biskupów i kardynałów doznało błogosławionych skutków tego uroczystego nabożeństwa w czasie wielu lat jego trwania.

Rekolekcjom przygotowującym i samej Uroczystości Epifanii będą przewodniczyć: bp Damian Muskus (Biskup Pomocniczy Archidiecezji Krakowskiej), ks. Piotr Pawliszcze (Proboszcz Parafii Greckokatolickiej p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Krakowie), bp Andrzej Przybylski (Biskup Pomocniczy Archidiecezji Częstochowskiej) oraz ks. Zenon Hanas SAC (Przełożony Prowincji Chrystusa Króla).

Codziennie o godz. 18.00 będzie miała miejsce Uroczysta Msza Święta, a po niej celebrowanie. W piątek sprawowana będzie liturgia greckokatolicka, a w Uroczystość Objawienia Pańskiego oddanie czci Bożemu Dzieciństwu. Figura Dzieciątka, będąca kopią tej z kościoła SS. Salvatore in Onda w Rzymie, zostanie przywieziona z prowadzonego przez Siostry Pallotynki Domu Dziecka w Rudniku.

Patronami tegorocznej Epifanii, zostali Pallotyńscy Słudzy Boży: Ks. Franciszek Bryja SAC, Ks. Franciszek Kilian SAC, Br. Paweł Krawczewicz SAC, Ks. Norbert Jan Pellowski SAC, Ks. Jan Szambelańczyk SAC, Ks. Stanisław Szulmiński SAC.

Epifania będzie transmitowana przez Pallotyńskie Radio Ewangelizacyjne Pallotti.FM. Zapraszamy do udziału.

Ks. Łukasz Gołaś SAC

Zapowiedzi wydarzeń

NIECODZIENNY KOMIKS O MĘCZENNIKACH PERUWIAŃSKICH

Czy pamiętacie czasy, kiedy w sklepach pojawiały się pierwsze komiksy? Dzieci o nich marzyły, a rodzice starali się zrozumieć fenomen tych gazetek z obrazkami. Obecnie są już powszechnie dostępne i nie budzą takich emocji. Zwykle przywołują nam na myśl superbohaterów. Nierzeczywistych, żyjących jedynie w wyobraźni.

Dziś proponujemy Wam komiks o superbohaterach z krwi i kości! „O dwóch takich, co nie bali się terrorystów” to komiks niezwykły, bo przybliżający młodym ludziom postaci Męczenników z Pariacoto!

Już za kilka dni pojawi się w sprzedaży 33-stronicowy, pięknie wydany komiks opowiadający o ojcach Zbyszku i Michale, którzy zginęli męczeńską śmiercią w Pariacoto w Peru.

W dzisiejszym wirtualnym świecie, gdzie rzeczywistość miesza się z fantazją, a dzieci i młodzież uczą się rozróżniać dobro od zła z telewizji i Internetu, warto sięgnąć po inne medium – ciekawe i zachęcające, a jednocześnie niosące ewangeliczne przesłanie o niesieniu pokoju na cały świat.

To idealny prezent na św. Mikołaja czy na Boże Narodzenie. Zarówno dla młodszych jak i starszych! Serdecznie polecamy!

Komiks można zamawiać od dziś w **Biurze Promocji Kultu Męczenników z Pariacoto** pod numerem telefonu + 48 12 42 86 111 (od poniedziałku do piątku od 10:00-14.00) lub mailowo: meczennicy@franciszkanie.pl.

Za: www.franciszkanie.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. KAZIMIERZ WALCZUK SDB (1935-2018)

Dnia 24 listopada 2018 r. odszedł do Pana Śp. Ksiądz Kazimierz Walczuk SDB w 83 roku życia, 66 ślubów zakonnych i 56 roku kapłaństwa.

Curriculum vitae:

ur. 27.12.1935 - w Czeberakach
 1951-1952 - Nowicjat: Czerwińsk nad Wisłą
 02.08.1952 - Pierwsze śluby zakonne: Czerwińsk nad Wisłą
 1952-1954 - Studia filozoficzne: Woźniaków
 1954-1956 - Asystencja: Warszawa
 1956-1957 - Asystencja: Aleksandrów Kujawski
 1957-1961 - Łódź - ul. Wodna: studia teologiczne w WSD w Łodzi
 1961-1962 - Studia teologiczne: Łąd
 06.06.1962 - Święcenia kapłańskie: Łąd
 1962-1963 - Kobylanka: wikariusz parafialny
 1963-1965 - Woźniaków: współpracownik w duszpasterstwie

1965-1966 - Lublin: student KUL-u
 1966-1968 - Ustka: wikariusz parafialny
 1968-1970 - Warnice: współpracownik w duszpasterstwie
 1970-1972 - Czaplinek: współpracownik w duszpasterstwie

1972-1973 - Biała: współpracownik w duszpasterstwie
 1973-1980 - Sątoczno: wikariusz parafialny
 1980-1982 - Ostróda: wikariusz parafialny
 1982-1992 - Skolity: administrator parafii
 1992-2013 - praca duszpasterska na Białorusi jako proboszcz w Dziatłowie i Niestaniszkach
 2013-2015 - Jaciążek: współpracownik w duszpasterstwie
 2015-2018 - Sokołów Podlaski: współpracownik w duszpasterstwie

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w czwartek, 29 listopada 2018 r. o godz. 11.00 w parafii pw. św. Jana Bosko w Sokołowie Podlaskim

Polecamy ks. Kazimierza Bożemu Miłosierdziu. *Ks. Dariusz Mikołajczyk, sekretarz Inspektorii*

ŚP. O. KAZIMIERZ OKRZESIK OFMConv (1966-2018)

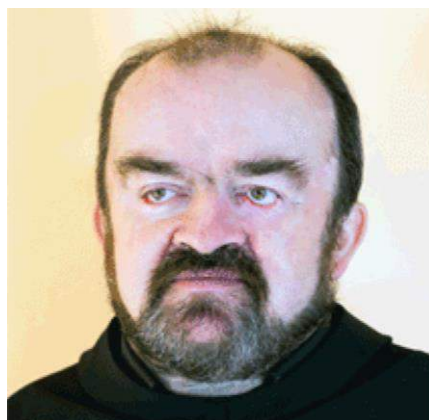
Dnia 22 listopada 2018 r. w klasztorze w Horyńcu Zdroju odszedł do Pana w wieku 52 lat, 31. roku życia zakonnego, 25. roku życia kapłańskiego, o. Kazimierz Okrzesik.

O. Kazimierz urodził się 12 lutego 1966 r. w Żywcu jako syn Stanisława i Stanisławy z domu Pyclik. Został ochrzczony w rodzinnej parafii Franciszkanów w Rychwałdzie. W latach 1973 do 1981 uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Rychwałdzie. Po jej ukończeniu kształcił się w Technikum Chemicznym w Oświęcimiu.

7 października 1986 r. rozpoczął nowicjat w Kalwarii Pałacowskiej. Pierwsze śluby zakonne złożył 25 września 1987 r. W opinii mistrza nowicjatu czytamy, że był życzliwy, towarzyski, posiadał ducha zakonnego, był posłuszny, sumienny, obowiązkowy i ponad przeciętnie pracowity.

W prośbie o śluby wieczyste napisał, że 6-letnia formacja zakonna upewniła go o

ślusznosci wybranej drogi życiowej, a poprzez realizację rad ewangelicznych pragnął z całym oddaniem przy pomocy łaski Bożej służyć Bogu, Zakonowi i ludziom.

Profesję wieczystą złożył 13 czerwca 1992 r., a tydzień później przyjął święcenia diakonatu. Święcenia kapłańskie przyjął 19 czerwca 1993 r. w Krakowie.

Dwukrotnie prosił o. Prowincjała o wyjazd na misję do Peru. Prośbę swoją motywował tym, że na ziemi peruwiańskiej chciał kontynuować dzieło ewangelizacyjne, które przypieczętował swoją męczeńską krwią jego rodak bł. Michał Tomaszek.

Po święceniach kapłańskich został skierowany na cztery lata do pracy duszpasterskiej w Krośnie. W 1997 r. rozpoczął roczny pobyt w Horyńcu-Zdroju. W 1998 r. otrzymał obediencję do klasztoru w Szklarskiej Porębie, gdzie przebywał przez sześć lat. Od 2004 r. był duszpasterzem w Kowarach. W 2009 r. Prowincjał skierował o. Kazimierza do klasztoru w Horyńcu-Zdroju, w którym podejmował obowiązki katechety i ekonoma prawie do ostatnich swoich dni. W ostatnim czasie ze wzmożoną siłą dotknęła go choroba nowotworowa, którą znosił z cierpliwością i pokorą, otoczony troskliwą opieką ze strony współbraci. *o. Robert Kiełtyka, sekretarz Prowincji*

ŚP. O. JAN HERNIK OFMConv (1943-2018)

Śp. Ojciec Jan Hernik, profes wieczysty i kapłan Prowincji Matki Bożej Niepokalanej w Polsce Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, jubilat w Zakonie i kapłaństwie, zmarł dnia 22 listopada 2018 r. w Niepokalanowie, w wieku 75 lat, przeżywszy 59 lat w Zakonie i 49 lat w kapłaństwie.

Śp. o. Jan urodził się 24 kwietnia 1943 roku w Jastrzębi, w ówczesnym powiecie radomskim. Pochodził z rolniczej rodziny Juliana i Janiny zd. Piechota. Miał jeszcze 1 brata i 1 siostrę. Na chrzcie, sprawowanym w parafii pw. św. Bartłomieja we Wsoli w dniu 17 maja 1943 r., otrzymał imię Jan. Sakrament bierzmowania przyjął w Jastrzębi we wrześniu 1946 z rąk ks. bpa Piotra Gołębiowskiego.

Naukę rozpoczął w Szkole Podstawowej w Jestrzębi, kończąc siedem klas w 1957 roku. W parafii uchodził za chłopca zdolnego, pracowitego i pilnego, a zwłaszcza religijnego i wykazującego od najmłodszych lat zamiłowanie do Służby Bożej.

O. Jan zaraz po skończeniu szkoły podstawowej złożył podanie o przyjęcie do Zakonu, w sposób szczególny prosząc o możliwość kontynuowania nauki w Niższym Seminarium Zakonnym. Jego prośba zostaje pozytywnie rozpatrzona i od września 1957 roku może rozpocząć zajęcia w NSD w Niepokalanowie.

Po skończeniu dziewiątej klasy, zostanie przyjęty na nowicjat w Gnieźnie, który oficjalnie rozpocznie 17 września 1959 r. Tam otrzyma imię zakonne Waleriana i pod opieką Mistrza, o. Władysława Ryguły, będzie przygotowywał się do złożenia pierwszych ślubów zakonnych, które złoży 18 września 1960 roku na ręce ojca Prowincjała Tytusa Strzelewicza. Po latach próby, w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, 8 grudnia 1966 roku, w Krakowie, ojciec Prowincjał Marian Lisowski przyjmie jego profesję wieczystą.

Po kanonicznym roku nowicjatu, o. Jan kontynuuje naukę w Niższym Seminarium duchownym w Niepokalanowie. Oficjalnie egzamin maturalny będzie jednak mógł złożyć przed komisją państwową dopiero w roku 1970 w Mińsku Mazowieckim. Będąc na formacji postnowicjackiej, zwanej wówczas juwenatem, choć wydawał się niepozorny z wyglądu, uchodził za najlepszego kleryka ze swojej grupy, pobożnego i bardzo

pracowitego, chętnie pomagającego innym.

W latach 1962-1964 rozpoczyna formację do kapłaństwa i studia filozoficzne w Łodzi Łagiewnikach, a następnie, od 1964 do 1968 kontynuuje studia teologiczne w Seminarium Ojców Franciszkanów w Krakowie. Ostatni rok przed święczeniami przebywa w Niepokalanowie, pomagając głównie w katechezie.

Sakrament święceń w stopniu prezbiteratu przyjął w krakowskim kościele św. Stanisława Kostki na Dębnikach w dniu 13 czerwca 1969 roku z rąk ks. bp. Juliana Groblickiego. Zaraz po święceniach, do czerwca 1970 r. kontynuuje naukę w Studium Pastoralnym w Krakowie, posługując jednocześnie u sióstr zakonnych.

Od wakacji 1970 roku rozpoczyna pracę duszpasterską jako wikariusz licznych parafii i katecheta: w Gdyni (1970-1971), w Kołobrzegu (1971-1972), w Darłowie (1972-1973) i w Miedniewicach (1973-1975). Następnie powraca na rok do Niepokalanowa, posługując jako misjonarz ludowy i rekolekcjonista oraz pomagając w duszpasterstwie, m.in. przez 6 miesięcy w Skierniewicach.

Po 15 latach od chwili, gdy - jak pisze w liście z 26.05.1972 r. - wypowiedział swoje „a”, decydując się pójść za głosem powołania, uświadamia sobie, że powinien powiedzieć również „b”, które odczytuje jako wielkie wezwanie Kościoła do wyjazdu na misję. Tę gotowość będzie mógł zrealizować w 1976, kiedy odpowie na prośbę Prowincjała z Prowincji św. Antoniego w USA i potrzeby duszpasterskie Polonii amerykańskiej.

Długie 24 lata swojego życia i posługi duszpasterskiej - od września 1976 r. do października 2000 r. - o. Jan spędzi w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Najpierw pomagając duszpastersko i ucząc się języka przy parafii św. Wojciecha w Elmhurst w Nowym Jorku (1976-1977), a następnie pracując jako duszpasterz polonijny w parafii św. Michała Archanioła w Bridgeport - w stanie Connecticut (1977-1982) i przy kościele Matki Bożej Bolesnej w Holyoke w stanie Massachusetts (1982-1994). W ostatnich latach pobytu na kontynencie amerykańskim posługuje w parafiach Świętej Trójcy w Lawrence - MA (1994-1997) i w naszym klasztorze w Bostonie (1997-2000). Mimo dzielącego oceanu, o. Jan pozostawał w kontakcie z macierzystą Prowincją, o czym świadczy nie tylko stosunkowo bogata korespondencja z Prowincjałami, ale i konkretna troska o dzieła Prowincji.

Po powrocie ze Stanów Zjednoczonych na jesieni 2000 roku, obediencja skieruje go do pracy misyjnej na terenie Białorusi, z którą - nie licząc niecałego roku pracy w Zamościu (2002-2003) - zwiąże się na ostatnie prawie 18 lat; najpierw posługując jako wikariusz w Grodnie, a następnie od lipca 2003 roku prawie po ostatnie dni życia w naszym klasztorze w Udziale, gdzie okazywał się także dyspozycyjny w zastępstwach, udzielając pomocy naszym braciom w Pierszajach i Porozowie, czy służąc jako egzorcysta. Podczas swej służby na Białorusi „zawsze budował otoczenie swym optymizmem, gorliwością i synowskim oddaniem Matce Bożej” i „przyczyniał się do odnowy duchowej i moralnej ludu wiernego” (z listu kondolencyjnego biskupa grodzieńskiego Aleksandra Kaszkiewicza z dnia 26.11.2018). Pozostanie też w pamięci braci białoruskiej Delegatury jako ten, który ubogacał biblioteki naszych obecności na Wschodzie.

Na ostatnie miesiące swojej zakonnej drogi powrócił do Niepokalanowa, by podjąć się leczenia choroby, która mimo podjętej kuracji w szpitalach w Sochaczewie i w Warszawie, ostatecznie zwyciężyła, stając się przyczyną jego śmierci. W tym ostatnim etapie swojego życia, mimo dotknięcia cierpieniem, dawał świadectwo wielkiej cierpliwości i pokoju ducha, oraz zawierzenia wszystkiego Bożej Opatrzności. Jego ofiarność i miłość została wynagrodzona w godzinie śmierci, gdy opuszczał ten świat otoczony modlitwą i obecnością współbraci, którzy powierali go Bożemu Miłosierdziu.

O. Jan, odpowiadając na „wyczuwalne natchnienie Boże”, by dążyć „do chwały Stwórcy i dobra dusz”, pragnął - jak pisze w podaniu przed profesją wieczystą - opieczętować swe dążenia ślubami „na trwałe”. Swoją pierwotny zamiar wypełnił, trwając wiernie w Zakonie aż do

dnia odejścia do Pana w Grodzie Niepokalanej.

Żegnając śp. ojca Jana, przede wszystkim wyrażamy naszą wdzięczność Panu Bogu za dar powołania go do naszego Zakonu. Natomiast jemu samemu składamy podziękowanie za jego zakonną i kapłańską służbę, która pozostawała

otwarta na potrzeby Zakonu i Prowincji, także poza jej granicami.

Niech nasz miłosierny Pan, na którego wezwanie odpowiedział, przyjmie zmarłego o. Jana przed Swoje Oblicze i da mu udział w swoim Zmartwychwstaniu.
O. Jan M. Olszewski, archiwista Prowincji

ŚP. O. RYSZARD KUDLEK SVD (1932-2018) Wieloletni misjonarz w Argentynie

16 listopada 2018 roku po 58 latach pracy na misjach odszedł do Pana misjonarz z Argentyny o. Ryszard Kudlek SVD, werbista w 86 roku życia, w 68 roku życia zakonnego i 59 roku kapłaństwa.

Urodził się 28 września 1932 roku w Pyskowicach z rodziców Jana i Anny z domu Kosok. Po ówczesnej 9-tej klasie wstąpił w 1949 roku do Niższego Seminarium Księży Werbistów w Domu Misyjnym św. Krzyża w Nysie. Imponowały mu misje. Ciągłe brzmiało mu w uszach polecenie Chrystusa: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody”. Już w następnym roku (1950) przeszedł do nowicjatu księży werbistów w Domu Misyjnym św. Wojciecha w Pieniężnie. Pierwsze śluby zakonne złożył 8 września 1952 roku. Studia filozoficzne odbył w Nysie w latach 1953-1955. Natomiast teologię studiował w Pieniężnie, gdzie w połowie czwartego roku teologii 1 lutego 1959 roku otrzymał święcenia kapłańskie.

Po zakończonych studiach przez rok pracował w ekonomacie Domu Misyjnego św. Wojciecha w Pieniężnie. Kiedy w lipcu 1960 roku pojawiła się możliwość wyjazdu na misje do Argentyny, natychmiast z niej skorzystał. Po paru miesiącach postawił stopy w swojej Ziemi Obiecanej w Południowej Ameryce. W domu centralnym werbistowskiej prowincji Argentyny Wschodniej w Posadas przez rok uczył się języka argentyńskiego (hiszpańskiego) i pomagał w duszpasterstwie. Po kursie języka został wypożyczony do niższego seminarium

diecezjalnego w Corrientes, gdzie pełnił obowiązki ekonomy i nauczyciela w szkole (20 godzin lekcyjnych tygodniowo). Był tam w latach 1961-1965. Następnie powrócił do werbistowskiego kolegium Roque González w Posadas, gdzie również pełnił obowiązki ekonomy i opiekuna duchowego pracujących w kolegium „Santa Maria” sióstr zakonnych, w którym uczyło się 500 uczennic. Z tego okresu jego pracy misyjnej zachowało się dużo listów.

W latach 1974-1977 był prowincjałem wschodnio-argentyńskiej prowincji. W następnej kadencji był asystentem prowincjała, ekonomem prowincjalnym i ponownie pomagał siostrom w ich kolegium. W 2002 został proboszczem w parafii Chrystusa Króla w Soberbio, Misiones. Od 2008 był z kolei probosz-

czem parafii św. Katarzyny ze Sieny w kolonii Aurora, Misiones. Nie był tam jednak długo. Nagle pogorszenie się stanu jego zdrowia (rak wątroby) zmusiło go do wycofania się z czynnego życia misjonarskiego. Jeszcze w tym samym roku 2008 w wieku 77 lat przeszedł na oddział chorych do Domu Matki Bożej Fatimskiej w Posadas. Z utęsknieniem wyczekiwał swego Złotego Jubileuszu Kapłaństwa, który przypadał na dzień 1 lutego 2009 roku. Nie spodziewał się, że będzie go obchodził w łóżku. Koncelebrowało go z nim 15 kapłanów, w tym o. Eugeniusz Basiński, jako jego obecny przełożony i o. Jerzy Matussek, który objął po nim probostwo w kolonii Aurora, obaj młodszy koledzy ze studiów seminarijnych w Pieniężnie.

Niemal całe 49 lat czynnego życia kapłańskiego przeżył w służbie Zgromadzenia i Kościoła jako ekonom prowincjalny z przerwą na jedną kadencję, kiedy był przełożonym prowincjalnym. Pracujący z nim współbracia werbiści podkreślają jego wielkie zasługi z tego okresu, a potem jego cierpliwe, a nawet pogodnie przeżywanie długoletniej choroby nowotworowej.

Spoczął w Ziemi Argentyńskiej na cmentarzu klasztornym przy domu zakonnym pod wezwaniem Matki Bożej Fatimskiej, na którym pochowanych jest kilku misjonarzy werbistów z Polski. Niech Pan sam będzie mu nagrodą. *o. Alfons Labudda SVD*